

Nr 410

Av herr Nyman, om ersättning från den allmänna sjukförsäkringen för vissa vacciner.

Jämlikt Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1954 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel, sådan denna förordning lyder enligt Kungl. Maj:ts förordning den 25 maj 1962 (nr 405), äger vid sjukdom den som är omfattad av sjukförsäkring enligt lagen om allmän försäkring vid inköp av läkemedel åtnjuta viss nedsättning av fastställt pris för läkemedlet. Likaledes äger den som lider av långvarig och allvarlig sjukdom, där Konungen i fråga om sjukdomen så bestämt, utan kostnad erhålla läkemedel, som enligt vad Konungen förordnat skall tillhandahållas kostnadsfritt vid sådan sjukdom. Det tillkommer den ordinerande läkaren att intyga, att ordinationen föranletts av sjukdom och att patienten uppfyller stipulerat försäkringsvillkor för att apotek skall ha rätt att mot recept tillhandahålla läkemedel kostnadsfritt eller till nedsatt pris.

Ovan nämnda författning medger däremot inte reduktion av priset för t. ex. anti-toxin, som användes profylaktiskt för att framkalla immunitet eller viss motståndskraft.

Det finns en grupp personer som är beroende av vaccin för att t. ex. motverka oförmåga att bilda antitoxiner. De utsättes lätt för varbildningar (stafylokocker) med åtföljande insufficienstillstånd, därest vaccinet i fråga icke regelbundet användes.

Det är en principiell fråga om nämnda svaghetsstillstånd skall betraktas som en sjukdom eller ej och hur sjuk en person skall bli innan förordningen skall gälla. För denna grupp av "sjuka" kan kostnaderna för "profylaktisk behandling" bli mycket betungande.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte anhålla om utredning i syfte att personer som efter läkarordination är i behov av vissa vacciner för att undvika sjukdomstillstånd erhåller ersättning genom allmänna sjukförsäkringen.

Stockholm den 25 januari 1968

Sven Nyman (fp)